

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ
ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΣΥΝΑΥΛΙΑ

ΚΡΑΤΙΚΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΑΙΘΟΥΣΑ ΤΕΛΕΤΩΝ
ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΕΙΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Παρασκευή 6 Σεπτεμβρίου 1991, ώρα 9.00 μ.μ.

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Διευθυντής Κ.Ο.Θ.

Άλκης Μπαλτάς

Συμβούλιο Ειδικού Ταμείου Οργάνωσης Συναιών

Πέτρος Παπασαραντόπουλος

Άλκης Μπαλτάς

Παναγιώτης Μπακατσής

Κώστας Πατσαλίδης

Κώστας Χατζηκωνσταντίνου

Καλλιτεχνική Επιτροπή

Δημήτριος Θέμελης

Παύλος Καϊμάκης

Κώστας Γριμάλδης

Οδυσσέας Κουζώφ

Γεώργιος Γράλιστας

Καλλιτεχνική Επιμέλεια Προγράμματος

Άσπα Μαλτσιδου

Εξώφυλλο προγράμματος: Σύνθεση του ηπειρώτη καλλιτέχνη Γιάννη Κολέφα.

Για φωτογράφιση, μαγνητοσκόπηση ή ηχογράφιση των συναυλιών απαιτείται άδεια από τη Διεύθυνση της Κ.Ο.Θ.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ

ΑΛΚΗΣ ΜΠΑΛΤΑΣ

ΣΟΛΙΣΤ

ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ ΒΟΥΤΣΙΝΟΣ

ΣΥΜΜΕΤΕΧΕΙ

ΑΝΔΡΙΚΗ ΧΟΡΩΔΙΑ

ΜΟΥΣΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΛΑΡΙΣΑΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΧΟΡΩΔΙΑΣ

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΚΑΡΒΟΥΝΗΣ

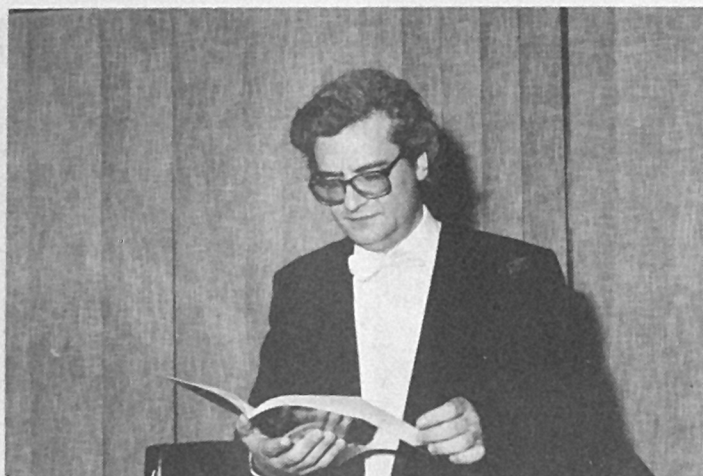
ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Η Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης ιδρύθηκε το 1959, σαν τμήμα του Κρατικού Ωδείου Θεσσαλονίκης με τον αρχικό τίτλο «Συμφωνική Ορχήστρα Βορείου Ελλάδος» (Σ.Ο.Β.Ε.)

Το Νοέμβρη του 1969 έπειτα από συνεχείς προσπάθειες του Σόλωνα Μιχαηλίδη, που ήταν ο ιδρυτής και μόνιμος διευθυντής της Σ.Ο.Β.Ε., η ορχήστρα κρατικοποιήθηκε και πήρε τον τίτλο «Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης» Κ.Ο.Θ.

Η Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης, εκτός από τις τακτικές της εμφανίσεις συχνά δίνει συναυλίες σε σχολεία, εργοστάσια, πολιτιστικά κέντρα και σε πόλεις της Βόρειας Ελλάδας.

Με την Κ.Ο.Θ. συνεργάστηκαν παγκοσμίου φήμης σολίστες. Από το 1966 η Κ.Ο.Θ. συμμετέχει τακτικά στα διεθνή φεστιβάλ «Δημήτρια» Θεσσαλονίκης και Αθηνών.

ΑΛΚΗΣ ΜΠΑΛΤΑΣ

Γεννήθηκε στη Θεσσαλονίκη όπου σπούδασε στο Κρατικό Ωδείο βιολί με τον Στ. Παπαναστασίου και ανώτερα θεωρητικά με το Σόλωνα Μιχαηλίδη. Για ένα διάστημα ήταν μέλος της Κρατικής Ορχήστρας Θεσσαλονίκης και συνεργάτης του Μουσικού Τμήματος του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης. Το 1970 και 1971 με υποτροφία της οργάνωσης Μουσικά Νιάτα πήρε μέρος σαν βιολιστής στην «παγκόσμια ορχήστρα νέων» (στον Καναδά και το Βέλγιο).

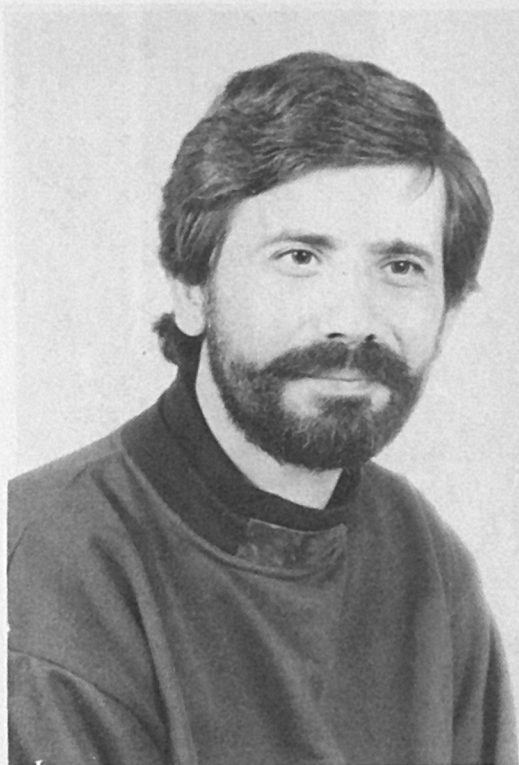
Το 1974 πήρε το πτυχίο της Νομικής Σχολής του Α.Π.Θ. και με υποτροφία της Εταιρείας Μακεδονικών Σπουδών συνέχισε τις σπουδές του στην Ανώτατη Μουσική Ακαδημία του Δυτικού Βερολίνου. Το Μάρτιο του 1978 πήρε το δίπλωμα διεύθυνσης ορχήστρας από τον καθηγητή Hans Martin Rabenstein.

Έχει διευθύνει την Κρατική Ορχήστρα Αθηνών, την Ορχήστρα της Ε.Ρ.Τ., την Όπερα Θεσσαλονίκης, την Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης, την Εθνική Λυρική Σκηνή και έχει δώσει πολλές συναυλίες συμφωνικής μουσικής και παραστάσεις όπερας στην Ιταλία, Γερμανία, Βουλγαρία, Πολωνία, Αυστρία, Βέλγιο, Σοβιετική Ένωση και σ' άλλες χώρες. Έχει διευθύνει έργα Ελλήνων και ξένων συνθετών για ηχογραφήσεις από την ΕΡΤ, τη Βελγική και την Ιταλική Ραδιοφωνία και Τηλεόραση.

Σαν συνθέτης έχει γράψει έργα συμφωνικής μουσικής, χορωδιακά, μουσικής δωματίου κ.ά.

Ο Άλκης Μπαλτάς είναι ένα από τα ιδρυτικά στελέχη και μέλη σήμερα της οργανωτικής επιτροπής των Διεθνών Μουσικών Ημερών, που διοργανώνει η Διεθνής Έκθεση Θεσσαλονίκης.

Από το 1983 είναι διευθυντής της Κρατικής Ορχήστρας Θεσσαλονίκης.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΚΑΡΒΟΥΝΗΣ

Ο ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΚΑΡΒΟΥΝΗΣ γεννήθηκε στην Τσαριτσάνη της Λάρισας.

Σπούδασε μουσική (Ωδική, Αρμονία, Αντίστιξη και Ενοργάνωση) στο Δημοτικό Ωδείο Λάρισας με καθηγητή τον Γιάννη Τσανακά. Παρακολούθησε σεμινάρια χορωδιακής μουσικής με τους: Gr. Wagner, G. Bredolo, S. Papagalo, σεμινάριο του συστήματος Z. Kodaly στην Ουγγαρία και σειρά μαθημάτων δ/σης χορωδίας με τον Αντώνη Κοντογεωργίου.

Είναι καθηγητής μουσικής στη Μέση Εκπαίδευση από το 1983.

Καθηγητής θεωρητικών και διευθυντής της παιδικής χορωδίας του Δημοτικού Ωδείου Λάρισας από το 1981 με την οποία έδωσε πάνω από 70 συναυλίες παρουσιάζοντας 200 περίπου έργα.

Συνεργάστηκε στην παρουσίαση και τη δισκογραφική παραγωγή του έργου «Ακολουθία εις κεκοιμημένους - Requiem» του Μίκη Θεοδωράκη.

Από το 1988 είναι διευθυντής της ανδρικής χορωδίας του Μουσικού Συλλόγου Λάρισας.

ΑΝΔΡΙΚΗ ΧΟΡΩΔΙΑ ΜΟΥΣΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΛΑΡΙΣΑΣ

Η ΑΝΔΡΙΚΗ ΧΟΡΩΔΙΑ ΤΟΥ ΜΟΥΣΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΛΑΡΙΣΑΣ ιδρύθηκε το 1931. Επί 35 χρόνια τη χορωδία διηύθυνε ο μαέστρος Θανάσης Βαλακώστας. Το 1988 τη διεύθυνσή της ανέλαβε ο Δημήτρης Καρβούνης. Η χορωδία έδωσε πάνω από 180 συναυλίες και συμμετείχε σε Φεστιβάλ και Συναντήσεις χορωδιών στην Ελλάδα και στο εξωτερικό.

Βραβεύτηκε σε Πανελλήνιους Διαγωνισμούς χορωδιών το 1959, 1963, 1969, 1973, 1977, 1978 και 1981 με πρώτα και δεύτερα βραβεία.

Πήρε μέρος σε Διεθνή Φεστιβάλ χορωδιών: στη Βάρνα της Βουλγαρίας, στο Γκντάνσκ της Πολωνίας, και στα Φεστιβάλ του Λορέτο, του Αρέτσο και της Γκορίτσια της Ιταλίας.

Το 1982 στον Διεθνή Διαγωνισμό στην πόλη Τουρ της Γαλλίας πήρε το μοναδικό βραβείο στην κατηγορία των ανδρικών χορωδιών ανάμεσα σε χορωδίες της Ιταλίας, Αγγλίας, Ελβετίας και Γαλλίας.

Έδωσε συναυλίες στις περισσότερες πόλεις της Ελλάδας (πολλές για φιλανθρωπικούς και κοινωνικούς σκοπούς), και σε πολλές πόλεις του εξωτερικού: Λευκωσία, Αμμόχωστο, Σόφια, Φιλιππούπολη, Γκάμπροβο, Σβιστώφ, Βουδαπέστη, Μελ, Modena, Bruchsal και Obertshausen.

Έχει ερμηνεύσει μεγάλο ρεπερτόριο ελληνικής και ξένης μουσικής, που ξεπερνάει τα 700 έργα διαφόρων σχολών και εποχών.

Εμφανίστηκε σε διάφορα ραδιοφωνικά και τηλεοπτικά προγράμματα της ΕΡΤ. Ηχογράφησε και κυκλοφόρησε δύο δίσκους LP με συνθέσεις χορωδιακής μουσικής.

Από το 1985 διοργανώνει κάθε χρόνο το Διεθνές Χορωδιακό Φεστιβάλ Λάρισας.

ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ ΒΟΥΤΣΙΝΟΣ

Γεννήθηκε στην Αθήνα. Σπούδασε στο Ωδείο Αθηνών και συνέχισε τις σπουδές του στη Βιέννη. Μετά την πρώτη του εμφάνιση στο Volksoper της Βιέννης ξεκινά μια διεθνή καριέρα με πολλές εμφανίσεις στο Παρίσι, Άμστερνταμ, Βρυξέλλες, Ρώμη, Βερολίνο, Κολωνία, Ζυρίχη, Τόκυο κ.ά.

Στο ρεπερτόριό του έχει πάνω από 70 ρόλους.

Εμφανίστηκε σε πολλά διεθνή φεστιβάλ και συνεργάστηκε με διάσημους μαέστρους και σκηνοθέτες όπως Σ. Οζάβα, Γκόρμποζ, Κούπφερ κ.α.

Με την Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης έχει συνεργαστεί πολλές φορές.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

ΜΙΚΗ ΘΕΟΔΩΡΑΚΗ:
(1925)

Από τη Χορευτική Σουίτα «Ελληνική
Αποκριά», πάνω σε λαϊκά θέματα.

Χορός ανδρών

Divertissement

Αλογάκι

Χορός της αγάπης

Μεγάλος χορός για τον καπετάν Ανδρέα Ζέππο.

DIMITRI
SCHOSTAKOWITSCH:
(1906 - 1975)

Συμφωνία αρ. 13, «BABI YAR», έργο 113,
για σόλο μπάσο, ανδρική χορωδία και ορχήστρα,
πάνω σε ποιήματα του E. Jewtuschenko.

Babi Yar (Adagio)

Χιούμορ (Adagio)

Στο μαγαζί (Adagio)

Φόβοι (Largo)

Μια καριέρα (Allegretto)

Μπάσο: **ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ ΒΟΥΤΣΙΝΟΣ**

**ΑΝΔΡΙΚΗ ΧΟΡΩΔΙΑ ΜΟΥΣΙΚΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΛΑΡΙΣΑΣ**

Διδασκαλία χορωδίας: **ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΚΑΡΒΟΥΝΗΣ**

Η συναυλία θα γίνει χωρίς διάλειμμα.

Οι πρώτες ιδέες για την Ελληνική Αποκριά χρονολογούνται από το 1947, όταν ο συνθέτης βρισκόταν στην Ικαρία και άρχισε να καταπιάνεται με τη γνωριμία και τη μελέτη του λαϊκού τραγουδιού. Χαρακτηριστική είναι η ωραιότατη επεξεργασία στο μπαλέτο, αρμονική και ορχηστρική, του γνωστού τραγουδιού για τον καπετάν Αντρέα Ζέππο.

Το μπαλέτο παραγγέλθηκε το 1952 από το Ελληνικό Χορόδραμα της Ραλλούς Μάνου και πρωτοπαίχτηκε ένα χρόνο αργότερα στη Ρώμη με διευθυντή τον Αντρέα Παρίδη.

Είναι ένα από τα πιο λαμπερά συμφωνικά έργα του Μίκη Θεοδωράκη, με πλούσια ορχηστρική γραφή και ρυθμικό και μελωδικό οίστρο.

N.X.

Το έργο του Δημήτρη Σοστάκοβιτς, ενός από τους σημαντικότερους ρώσους συνθέτες του 20ου αιώνα (1906 - 1975) παρέμενε σε δυσμένεια για μεγάλο χρονικό διάστημα, εξαιτίας της πολιτικής κατάστασης στη Ρωσία. Στην περίπτωση της 13ης συμφωνίας του, η οποία πρωτοπαίχτηκε στις 18 Δεκεμβρίου 1962, οι κριτικοί κατά πρώτο λόγο καταδίκασαν τα κείμενα του Jewtuschenko και ύστερα στράφηκαν εναντίον της μουσικής. Μετά την αρνητική αντίδραση που προκάλεσε, το έργο αυτό δεν παίχθηκε ξανά στη Ρωσία.

Όπως συμβαίνει και με άλλες συμφωνίες του συνθέτη, έτσι και στη 13η συμφωνία έχουμε έναν συνδυασμό ορχήστρας και χορωδίας με ένα μπάσο ως σολίστ. Όλο το έργο μπορεί να θεωρηθεί ως «προγραμματικό» και αυτό φαίνεται όχι μόνο στους τίτλους αλλά και στην άμεση έκφραση των κειμένων. Στο κάπως απαισιόδοξο - αγωνιστικό περιεχόμενο του πρώτου ποιήματος ανταποκρίνεται η σκοτεινή μουσική στην οποία οι καμπάνες προσθέτουν ένα θρηνητικό χαρακτήρα. Παρ' όλο τον τίτλο «Χιούμορ», το δεύτερο μέρος δεν περιέχει τίποτε το κωμικό, αλλά έχει ειρωνικό, σατυρικό χαρακτήρα. Τα τρία τελευταία μέρη παίζονται *attacca* (χωρίς διακοπή) και χαρακτηρίζονται επίσης το καθένα από διαφορετικά όργανα. Οι κυρίως σκοτεινές αποχρώσεις όλου του έργου, μόνο στην αρχή και στο τέλος του πέμπτου μέρους, δια φωτίζονται λίγο.

Στη συνέχεια δίνεται μια ελεύθερη απόδοση των ποιημάτων του Jewgeni Jewtuschenko μαζί με τον αρχικό χαρακτηρισμό κάθε μέρους που δίνει ο συνθέτης.

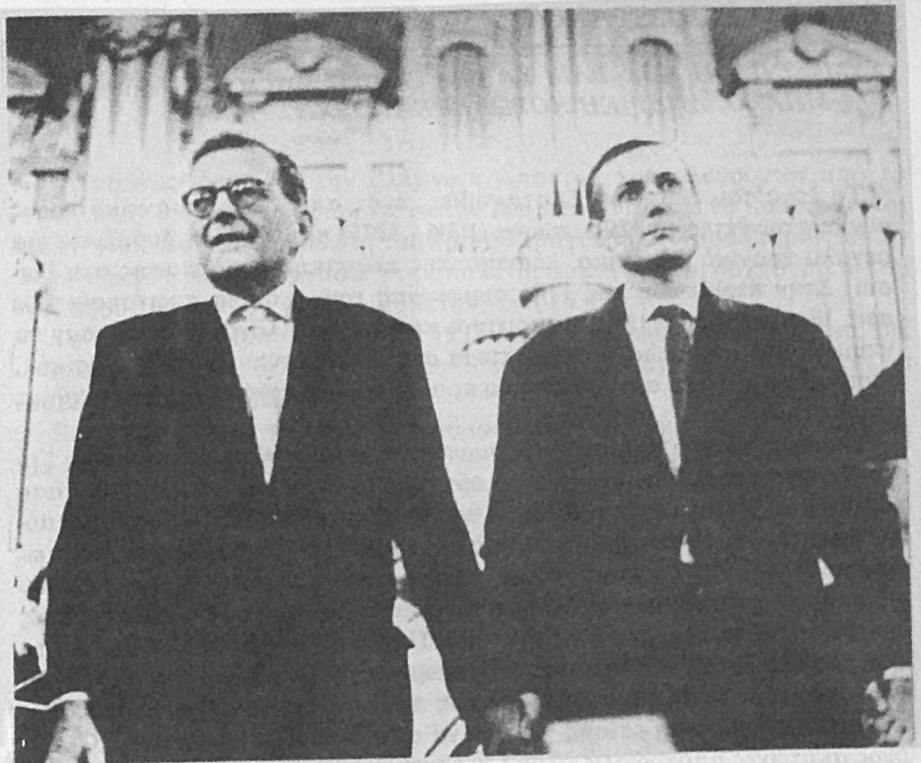
I. BABI YAR (Adagio)

(«Στη σύντομη ενόργανη εισαγωγή οι καμπάνες οι οποίες διακρίνονται από τις σκοτεινές αρμονίες, καθορίζουν την κύρια τονικότητα σε ύφεση - ελάσσονα. Το χορωδιακό μέρος αρχίζει μ' ένα μελαγχολικό θέμα που θυμίζει ρωσικά δημοτικά τραγούδια.»)

Πάνω από το Babi Yar δεν υπάρχει μνημείο, μόνο ένας βράχος φαίνεται σαν τάφος. Φοβάμαι. Νομίζω ότι είμαι εβραίος φεύγω απ' την Αίγυπτο και με καρφώνουν στο σταυρό. Πεθαίνω. Νομίζω ότι είμαι ο Dreifus τον οποίον οι εχθροί καταδικάζουν. Νομίζω ότι είμαι ένας νέος από το Belostok. Με τυραννούν χωρίς οίκτο και χτυπούν τη μητέρα μου.

Ω, λαέ της Ρωσίας, ξέρω την καλοσύνη της πατρίδας μου όμως δεν έχει σημασία όταν οι αντισιμηίτες ανακηρύσσουν την ένωση του ρωσικού λαού.

Νομίζω ότι είμαι η Anna Frank. Ερωτεύτηκα αλλά δε βλέπω, δε μυρίζω τίποτα, μου μένει μόνο να αγκαλιαζόμαστε στο σκοτάδι του δωματίου. Έρχονται τώρα; - Μη φοβάσαι, είναι η άνοιξη. - Δε χτυπάνε τη πόρτα; - Όχι, μόνο ο πάγος σπάει.

Ο συνθέτης και ο ποιητής μετά την πρώτη εκτέλεση της 13ης συμφωνίας στη Μόσχα το 1962

Πάνω από το Babi Yar μεγαλώνουν τα χόρτα. Είμαι σαν μια γιγάντια σιωπηλή κραυγή. Ας ακουστεί σαν κεραυνός η «Διεθνής», όταν θα έχει ταφεί ο τελευταίος αντισημίτης στη γη. Παρόλο που δεν έχω εβραϊκό αίμα με μισούν όλοι οι αντισημίτες. Γι' αυτό είμαι αληθινός ρώσος.

II. ΧΙΟΥΜΟΡ (Allegretto)

Οι τσάροι, οι βασιλιάδες, οι κατακτητές, οι κυβερνήτες της γης διέταξαν παρελάσεις, το χιούμορ όμως δεν μπορούσαν να το ορίσουν. Ένας ζητιάνος, ο Αίσωπος, έκανε τους διάσημους και πλούσιους να φαίνονται φτωχοί. Οι υποκριτές περνούσαν από πολλά σπίτια, αλλά ο Χότζα τους πέταξε έξω. Το χιούμορ δεν αγοράζεται και δεν σκοτώνεται. Μόλις νόμισαν ότι το εξαφάνισαν ξετρύπωνε ξανά. Το κλείσανε στη φυλακή σαν πολιτικό κρατούμενο, αλλά πάλι ξέφυγε. Το χιούμορ είναι αθάνατο, πονηρό και πολύ γρήγορο, διαπερνά τα πάντα. Ζήτω το χιούμορ! Είναι ένας άφοβος άνθρωπος.

III. ΣΤΟ ΜΑΓΑΖΙ (*Adagio*)

(«Ένα σοβαρό, βαρύ θέμα, το οποίο αρχικά παίζεται από τσέλα και κοντραμπάσα και μετά από τις βιόλες, υποδηλώνει τα ποδοκροτήματα των αγοραστών που περιμένουν στην ουρά και προχωρούν σιγά - σιγά προς το ταμείο»).

Μία - μία έρχονται σιωπηλές οι γυναίκες στο μαγαζί. Ακούγεται ο χτύπος από τις κανάτες και τα μπουκάλια. Κρυώνω την ώρα που περιμένω στην ουρά, αλλά σιγά - σιγά ζεσταίνεται το μαγαζί απ' την αναπνοή τόσων γυναικών. Περιμένουν υπομονετικά κρατώντας τα λεφτά που με κόπο είχαν κερδίσει. Είναι οι γυναίκες της Ρωσίας, η τιμή της χώρας μας. Περάσανε πολλά και θα περάσουν ακόμα περισσότερα. Είναι ντροπή όμως να τους ξεγελάς και αμαρτία να τους κλέβεις στο ζύγι.

IV. ΦΟΒΟΙ (*Largo*)

(«Ένα εμπνευσμένο σόλο της τούμπας οδηγεί στο μέρος της χορωδίας που μοιάζει σαν ρετσιτατίβο. Οι μπάσοι κρατούν σιγά ένα σόλ - διεση.»)

Οι φόβοι πέθαναν στη Ρωσία. Τους θυμάμαι τότε που είχαν μεγάλη δύναμη. Είναι παράξενο να το θυμάσαι. Καθένας φοβόταν το χτύπημα της πόρτας, την κουβέντα με κάποιον ξένο ή ακόμα με τη γυναίκα του. Δε φοβόμασταν να χτίσουμε μέσα σε χειμωνιάτικες θύελλες ή να πάμε στη μάχη κάτω από τα πυρά, αλλά να μιλήσουμε στον εαυτό μας.

Η Ρωσία ξεπέρασε τους φόβους της και φοβίζει τώρα πιά πολύ τους εχθρούς της.

Βλέπω όμως να εμφανίζονται καινούριοι φόβοι: να μην είσαι ειλικρινής με την πατρίδα σου, να προδίδεις με ψέμματα ιδέες που αποτελούσαν αλήθειες. Και όταν γράφω αυτές τις σειρές, το μόνο που φοβάμαι είναι, ότι δεν γράφω μ' όλη τη δύναμη που θα έπρεπε.

V. ΜΙΑ ΚΑΡΡΙΕΡΑ (*Allegretto*)

(«Στην ενόργανη εισαγωγή το tempo επιταχύνεται.»)

Οι ιερείς επέμεναν πως ο Γαλιλαίος ήταν αιρετικός και δεν ήταν συνετός. Αλλά ο χρόνος απέδειξε πως αυτός ήταν πολύ πιο σοφός.

Κάποιος σοφός, σύγχρονος του Γαλιλαίου ήταν εξίσου έξυπνος μ' αυτόν. Ήξερε και αυτός ότι η γη γυρίζει, αλλά αυτός είχε οικογένεια. Αυτός δεν ήθελε να χαλάσει την καριέρα του, αλλά με την προδοσία του την κατέστρεψε. Να κατανοήσει τον πλανήτη μας, μόνο ο Γαλιλαίος τόλμησε και έγινε μεγάλος. Αυτόν τον θεωρώ ότι πέτυχε στην καριέρα του!

Ζήτηω στις καριέρες ενός Σαίξπηρ, Παστέρ, Νεύτωνα και Τολστόι. Τους δυσφήμισαν, αλλά το ταλέντο είναι ταλέντο.

Όλοι αυτοί που έφτασαν στη στρατόσφαιρα, οι γιατροί που χάθηκαν από τη χολέρα, αυτοί είναι πραγματικά επιτυχημένοι. Αυτούς τους έχω για παράδειγμα. Φτιάχνω τη δική μου καριέρα, αλλά δε δουλεύω γι' αυτήν.

Evelin Voigtmann

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΣΥΝΑΥΛΙΑ

ΒΕΡΟΙΑ, ΠΑΜΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟ ΣΥΜΠΟΣΙΟ

- Σάββατο 7 Σεπτεμβρίου 1991

ΑΘΗΝΑ, ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΑΘΗΝΩΝ, ΩΔΕΙΟ ΗΡΩΔΟΥ ΑΤΤΙΚΟΥ

- Δευτέρα 9 Σεπτεμβρίου 1991, ώρα 9.00 μ.μ.
ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
ΑΝΔΡΙΚΗ ΧΟΡΩΔΙΑ ΜΟΥΣΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΛΑΡΙΣΑΣ
Διευθυντής ορχήστρας: **ΑΛΚΗΣ ΜΠΑΛΤΑΣ**
Σολίστ: **ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ ΒΟΥΤΣΙΝΟΣ** (μπάσος)
Διδασκαλία Χορωδίας: **ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΚΑΡΒΟΥΝΗΣ**
Πρόγραμμα: **ΜΙΚΗ ΘΕΟΔΩΡΑΚΗ**: «Ελληνική Αποκρή», Χορευτική Σουίτα πάνω σε λαϊκά θέματα
DIMITRI SCHOSTAKOWITCH: Συμφωνία αρ. 13, «Babi Yar», έργο 113, για σόλο μπάσο, ανδρική χορωδία και ορχήστρα.

ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΝΕΩΝ Κ.Ο.Θ. ΧΟΡΩΔΙΑ ΤΟΥ BAD KÖNIGSHOFEN

ΛΑΡΙΣΑ, Κηποθέατρο Αλκαζάρ,

- Πέμπτη 12 Σεπτεμβρίου 1991, ώρα 9.00 μ.μ.
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, Εκκλησία Καθολικών
- Παρασκευή 13 Σεπτεμβρίου 1991, ώρα 9.00 μ.μ.
Διευθυντής Ορχήστρας: **ERNST OESTREICHER**
Σολίστ: **BRIGITTE SCHMIDT** (σοπράνο)
BRIGITTE RACKOWITZ (άλτο)
VOLKER HERDEN (τενόρος)
ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΖΙΑΚΟΥΛΗΣ (μπάσος)
Πρόγραμμα: **WOLFGANG AMADEUS MOZART**: "Requiem", KV 626 για 4 σολίστ, μικτή χορωδία και ορχήστρα.

—είσοδος ελεύθερη—

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Διευθυντής: ΑΛΚΗΣ ΜΠΑΛΤΑΣ

Μόνιμος Αρχιμουσικός
Κάρολος Τρικολίδης

Α' ΒΙΟΛΙΑ

Κοντσερτίνο:
Κοσμάς Γαλιλαίας
Κων/νος Πατσαλίδης
Μίκης Μιχαηλίδης
Γαλάτεια Μπαλτά
Χριστόδουλος Πετικιάκης
Φάνης Καπλανίδης
Ντάρια Κάτσιου
Στάθα Γκουτζικά
Μαρία Σουέρεφ
Μαρία Δρούγου
Νεοκλής Νικολαΐδης
Φώτω Θεοφάνους
Στέργιος Γαργάλας
Λιλιάνα Πέτκοβα

Β' ΒΙΟΛΙΑ

Νικόλαος Αρχοντής
Αλέξανδρος Δοϊτσίνης
Παρασκευή Μπακατσή
Μίμης Τοπτσίδης
Ανθή Τζίμα
Πολυξένη Χαριζοπούλου
Αχιλλέας Καπλανίδης
Δέσποινα Παπαστεργίου
Μαρία Χρυσάφη

ΒΙΟΛΕΣ

Οδυσσέας Κουζώφ
Κυριάκος Πάτρας
Γεώργιος Μαυρομουστάκης
Γεώργιος Καμένος
Νικόδημος Δέλλιος
Ειρήνη Παραλικά
Στέφανος Διαμαντής
Φελίτσια Ποπικά
Χρήστος Βλάχος
Βιολέτα Θεοδωρίδου
Μαρία Κυριακού

ΒΙΟΛΟΝΤΣΕΛΑ

Δημήτρης Πάτρας
Εμμανουήλ Καζαμπάκας
Ρένος Μπαλτάς
Κατερίνα Δημητρακοπούλου
Γεώργιος Μανώλας
Ανθή Αικατερίνη
Άγγελος Ντοροφτέι

ΚΟΝΤΡΑΜΠΑΣΑ

Γεώργιος Γράλιστας
Αναστάσιος Μαυρουδής
Λάσκαρης Θεοδωρίδης
Ελένη Μπουλασίκη
Πολύβιος Καρατζίβας
Γιάννης Πολυμενέρης

ΦΛΑΟΥΤΑ

Πέτρος Σουσάμογλου
Γεώργιος Κανάτσος
Νίκος Κουκής
Ηλίας Μακοβέι

ΟΜΠΟΕ

Μπάτκο Άνταμ
Μιχαήλ Ντοροφτέι
Νικόλαος Καλπαξίδης
Θωμάς Μητριζάκης

ΚΛΑΡΙΝΕΤΑ

Κοσμάς Παπαδόπουλος
Πόλλα Σμιθ
Δημήτριος Κισλάς
Χρήστος Γραονίδης
Βασίλης Καρατζίβας

ΦΑΓΚΟΤΑ

Άγγελος Πολίτης
Βασίλης Ζαρόγκας
Μαλίνα Ιορδανίδου

ΚΟΡΝΑ

Εμμανουήλ Ιορδανίδης
Δημήτριος Αλεξιάδης
Βασίλειος Βραδέλης
Νίκος Δραγομάνοβιτς
Κλεάνθης Ζαρίμπας

ΤΡΟΜΠΕΤΕΣ

Ευάγγελος Γκεμιτζής
Ιωάννης Σισμανίδης
Σπύρος Παπαδόπουλος
Γεώργιος Αβράμογλου
Δημήτρης Κορατζίνος

ΤΡΟΜΠΟΝΙΑ

Ιγνάτιος Μαυρίδης
Δημήτριος Νέτσκας
Φώτης Δράκος
Βαγγέλης Μπαλτάς

ΤΟΥΜΠΑ

Γιώργος Τηνιακούδης

ΤΥΜΠΑΝΑ-ΚΡΟΥΣΤΑ

Ιωάννης Ιωσηφίδης
Κων/νος Χανής
Ελευθέριος Αγγουριδάκης
Αναστάσιος Βασιλειάδης

ΠΙΑΝΟ

Ελεονώρα Λουκίδου

Φωτοσύνθεση, Φιλμ, Εκτύπωση: ΛΙΘΟΓΡΑΦΙΑ,
Ολυμπίας 47, 543 52 - Α. Τούμπα - Τηλ. 933.508

Φωτογραφία Εξωφύλλου: Διογένης Νικολέρης - Χρήστος Νικολέρης